

عنوان مقاله:

الگوی پراکنش فضایی و ساماندهی پایگاه های پشتیبانی مدیریت بحران با استفاده از تصمیم گیری چند معیاره (MCDM) و تحلیل های GIS (مطالعه موردی: منطقه ۱۸ شهر تهران)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره ۴، شماره ۱۳ (سال: ۱۳۹۶)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۶

نویسندگان:

محمد ابراهیمی - دانش آموزخته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، مقطع کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس

سید علی علوی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تربیت مدرس تهران

ابوالفضل مشکینی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

مخاطرات طبیعی بخشی از جهان پیرامون ما بوده و همیشه یک خطر جدی برای توسعه به شمار رفته و خواهند رفت، به عبارتی زندگی بشر بدون در نظر گرفتن این مخاطرات غیرقابل تصور خواهد بود. نکته حائز اهمیت این است که از وقوع بحران نمی‌توان جلوگیری کرد اما تمرکز و توجه برنامه‌ریزی بحران شهرها در مرحله آمادگی می‌تواند باعث کاهش تلفات انسانی و خسارات مالی در اثر بروز سوانح - گردد. در این بین پایگاه‌های پشتیبانی مدیریت بحران در فاز پیشگیری، آمادگی و مقابله در بحران های مختلف به ویژه بحران های طبیعی بزرگ نظیر زلزله، در شهر تهران به عنوان پیشرو عمل می‌نمایند. تردیدی وجود ندارد که عملکرد کارآ و موثر این پایگاه ها ارتباط زیادی با نحوه مکان یابی آن ها در سطح شهر و مناطق شهری دارد به طوری که علاوه بر تامین ایمنی پایگاه بخصوص در برابر سوانح، امکان ارائه خدمات‌رسانی مناسب به مناطق بحران‌دیده را با توجه حوزه عملکردی آن فراهم سازد. تحقیق حاضر با استفاده از تکنیک‌های تصمیم گیری چند معیاره (MCDM) و تحلیل‌های فضایی (GIS) این قابلیت و توانمندی‌ها را مورد سنجش و ارزیابی قرار داده است. طبق ارزیابی‌های صورت گرفته، پایگاه‌های پشتیبانی مدیریت بحران در منطقه ۱۸ شهر تهران از الگوی توزیع تصادفی و غیراصولی پیروی کرده و به لحاظ مکانی، در پهنه‌های فضایی مناسبی استقرار نیافته و انتخاب مکان برای ایجاد پایگاه‌ها بدون توجه به نیازهای خاص آن صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

مخاطرات طبیعی، پایگاه های پشتیبانی مدیریت بحران، منطقه ۱۸ شهر تهران، تحلیل های GIS، ساماندهی فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263434>

